

VICTORINOX

MUUMI MOOMIN

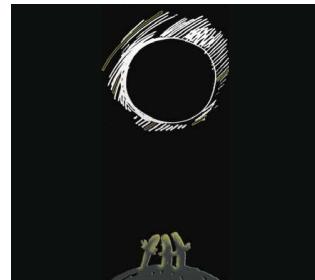
COLLECTOR'S EDITION 2018-2019

NAKYMÄTÖN LAPSİ JA MUITA KERTOMUKSIA

TALES FROM MOOMINVALLEY

MOOMIN
©MOOMIN CHARACTERS™

Näkymätön lapsi ja muita kertomuksia (1962) on Tove Janssonin kuudes muumikirja. Se on muista muumikirjoista poiketen novellikokoelma, jossa on yhdeksän tarinaa. Kirjan tarinoiden kuvitusta on käytetty paljon Muumilaakson tarinoita-televideosarjassa, josta ne ovatkin monille tuttuja. Kirjan kantava teema on itsensä löytäminen ja hyväksytyksi tuleminen.

Tales from Moominvalley (1962) is the sixth Moomin book by Tove Jansson. It differs from other Moomin books, which are novels, by being a collection of short stories. Illustrations and characters from the book became largely popular in the 90's when they were used in the Moomin television series. Tales from Moominvalley consists of stories about selfdiscovery and accepting others for who they are.

PITUUS - LENGTH

Nuuskamuikkunen huokaisi ja heitti siiman jokeen. Uusi koho hyppeili virrassa kiiltävään ja kirkkaan punaisena. Hän tiesi, ettei Muumipeikkoa haluttanut tänään kalastaa. Mörkö vieköön koko kurjuuden...

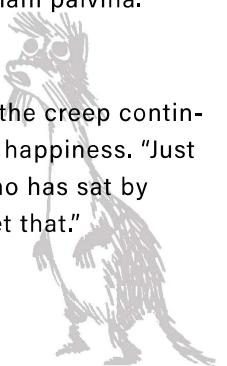
Snufkin sighed and cast his line into the river. His new boat bobbed in the current, shining brightly red. He knew that Moomintroll wouldn't like fishing today. The Groke take it all...

- Tove Jansson, Nämäkötön lapsi ja muita tarinoita -
Tales from Moominvalley

"**Saanko lämmittää nuotiollasi?**" jatkoi pikkuotus koko märkä naama säteillen. "Ajatella, että minusta tulee Se, joka on kerran saanut istua Nuuskamuikunen leiritulilla. Sitä en unohda elämäni päivinä."

"**May I warm myself by your fire?**" the creep continued, its wet little face shining with happiness. "Just think of it, then I'll be the creep who has sat by Snufkin's camp-fire. I'll never forget that."

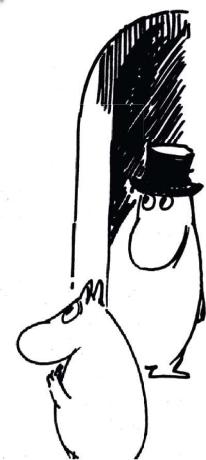
- Tove Jansson, Nämäkötön lapsi ja muita tarinoita -
Tales from Moominvalley

Päivät kuluivat, eikä Ninnillä ollut vieläkään kasvoja. Kaikki tottuvat näkemään hänen ruusunpunaisen leninkinsä vaeltavan Muumipeikon äidin perässä... ...jonkin matkaa mekon yläpuolella keikkui ilmassa suuri, ruusunpunainen rusetti. Se näytti hiukan kummalliselta.

Days went by, and Ninny was still without a face. They became customed to seeing her pink dress marching along behind Moomin-mamma... a bit above the dress a big rose-pink bow was bobbing in thin air.

- Tove Jansson, Nämäkäön lapsi ja muita tarinoita - Tales from Moominvalley

84 mm

Lohikäärme aukaisi kitansa ja sähisi. Se iski ham-paansa perhoshaaviin ja alkoi surista kuin pieni moottori. Yhtäkkiä se pyrähti pois tangolta ja alkoi lennällä katonrajassa ympäri huonetta. "Hän lentää, hän lentää! huusi Muumipeikko - Minun lohikäärmeeni lentää!"

The Dragon yawned and hissed. It gave the butterfly net a good bite and started to purr like a small engine. And suddenly it flapped out under the ceiling and began flying around in circles.

- Tove Jansson, Nämäkäön lapsi ja muita tarinoita - Tales from Moominvalley

"Minä tahtoisin rakentaa nukkekaapin", hemuli kuiskasi. -Maailman kauneimman nukkekaapin, monikerroksisen. Talon, jossa on paljon huoneita, kaikki yhtä vakavia, tyhjiä ja hiljaisia... Silloin hemulit nauroivat niin, että heidän piti istuuttaa.

"I'd like to build myself a doll's house", the hemulen whispered. "the most beautiful doll's house in the world, with lots and lots of rooms, and all of them silent and solemn and empty... Now the hemulen laughed so hard they had to sit down.

- Tove Jansson, Nämäkötön lapsi ja muita tarinoita -
Tales from Moominvalley

Hänen ajatuksensa liukuivat kuin vene, vailla muistoja ja unelmia, ne olivat kuin harmaita vaeltavia laineita, joilla ei ollut haluakaan päästää taivaanrantaan. Isä ei yrittänyt enää puhua hattivattien kanssa. Hän tuijotti vain meren yli kuten nekin, hänen silmänsä olivat muuttuneet haaleiksi kuten niiden, ja niistä heijastuivat taivaan vaihtelevat värit.

His thoughts glided along like the boat, without memories or dreams, they were like grey wandering waves that didn't even want to reach the horizon. Moominpappa stopped trying to talk to the hattifatteners. He sat staring seawards, just as they did, his eyes had turned pale like theirs, taking the colour of the sky.

- Tove Jansson, Nämäkötön lapsi ja muita tarinoita -
Tales from Moominvalley

